

- Idem hist. Eccl. l. 4. c. 10. 10 Hyginō post quartum Pontificatus sui annum decedente è vita, PIVS Romanæ Ecclesiæ procurationem obtinet.
- Idem hist. Eccl. l. 4. c. 10. 11 Pio ad decimum quintum Pontificatus sui annum mortem oppetente, ANICETVS illius Ecclesiæ ministerio præficitur.
- Idem hist. Eccl. l. 4. c. 18. 12 Cum Anicetus Ecclesiæ Romanæ Pontificatu vndecim annis continuis perfunctus fuisset, SOTER in eius locum succedit.
- Idem hist. Eccl. l. 5. c. 21. 13 Sotere morte extincto, ELEVTHERVS munus Episcopale capeffit.
- Idem hist. Eccl. l. 5. c. 21. 14 Decimo anno Commodi imperij, postquam Eleutherus decem & tribus annis Pontificatum administrauerat, successit VICTOR.
- Idem hist. Eccl. l. 5. c. 27. 15 Qui cum decem annis Ecclesiæ ministerio præfuisset, in eius locum circiter annum nonum imperij Seueri, ZEPHYRINVS successit.
- Idem hist. Eccl. l. 6. c. 15. 16 Primo anno regni [Antonini, qui Macrino successit] Zephyrinus Pontifex Romæ, vbi decem & octo annos continuos Ecclesiæ ministeriū procurarat, vitam cum morte commutat. Huic in Pontificatu successit CALIXTVS.
- Idem hist. Eccl. l. 6. c. 15. 17 Qui vitam ad quinque annos traducens, VRBANO Ecclesiam gubernandam reliquit.
- Idem hist. Eccl. l. 6. c. 17. 18 Dum ista hoc modo geruntur, Urbano, qui Romanæ Ecclesiæ Pontificatum gesserat, successit PONTIANVS.
- Idem hist. Eccl. l. 6. c. 22. 19 Simul atque Gordianus post Maximinū Romanorum Imperium obtinuerat, & Pontianus Ecclesiæ Romanæ Pontificatum per sex annos gesserat, in eius locum ANTERVS surrogatus est.
- Idem hist. Eccl. l. 6. c. 22. 20 In cuius ministerium, cum ad mensem eo perfunctus esset, FABIANVM delectum ferunt.
- Idem hist. Eccl. l. 6. c. 31. 21 Fabiano Romæ martyrium subeunte, CORNELIVS Pontificatum capeffit.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 1. 22 Cornelio Romanæ ciuitatis Episcopatu circiter triennium perfuncto, LVCIVS succedit.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 2. 23 Iste vix octo continuis mensibus illud ministerium obiens, morte extinctus STEPHANO Cleri tradit rectionem.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 4. 24 Stephanus cum biennij spatio Episcopatus ministerium obijisset, XYSTVS capeffit locum.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 22. 25 Cum Xystus Romanam Ecclesiam vndecim annis rexisset, DIONYSIVS gētilis illius, qui fuit Episcopus Alexandriæ, Episcopatū Romanū obtinuit.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 24. 26 Vbi Dionysius Romæ Ecclesiæ ministerium procurauerat, Episcopatu potitur FELIX.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 24. 27 Cum Felix quinquennio Romanam rexisset Ecclesiam, EVTYCHIANVS eius capeffit locum.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 26. 28 Iste non decem mensibus ad exitum plenè perductis, GAIIO, qui nostra viguit memoria, Cleri ministerium reliquit.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 26. 29 Cui, cum quindecim annos illud munus administraffet, à MARCELLINO successum est. Cuius temporibus, persecutio supra demonstrata (in qua ipse martyrio occubuit) exorta est.
- Idem hist. Eccl. l. 7. c. 26. 30. 31 Eodem tempore SYLVESTER Romanæ Ecclesiæ gubernaculum tenuit: successorque fuit MILTIADIS illius, qui post Marcellinum, virum persecutionis temporibus magna gloria planè nobilitatum, ad eiusdem Ecclesiæ Episcopatum gerendum delectus fuit.

Nulla fit mentio in hist. Eccles. Marcelli nec Eusebij, de quibus apud Optatum l. 2.